

Sygn. akt III AUa 320/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel (spr.) SSA Barbara Białecka
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2016 r. w Szczecinie

sprawy J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 17 marca 2015 r. sygn. akt IV U 404/14

1. oddala apelację,
2. zasądza od J. B. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak SSA Zofia Rybicka - Szkibiel

Sygn. akt III AUa 320/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 18 lutego 2014r. odmówił J. B. prawa do emerytury pomostowej, w oparciu o art. 4 w zw. z art. 9 w zw. z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, gdyż nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, która została wymieniona w pkt 5 załącznika nr 2 ustawy, jak też, lekarz medycyny pracy nie orzekł w jego przypadku o niezdolności do wykonywania pracy w charakterze maszynisty pojazdów trakcyjnych.

Ubezpieczony J. B. nie zgodził się z decyzją wydaną przez organ rentowy i wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do wnioskowanego świadczenia. Zauważył on, że w okresie od 21 czerwca 1976r. do 31 grudnia 2001r. był pracownikiem (...) jako maszynista pojazdów trakcyjnych. Podniósł jednocześnie, że nie posiada za ten okres świadectwa wykonywania pracy w szczególnych zgodnego z wymogami ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż w 2001r. taka ustawa nie istniała, ale jego dokumenty pracownicze odpowiadają przepisom prawa z daty ich wystawienia. Wskazał on również, że obecnie jest niezdolny do wykonywania pracy w charakterze maszynisty pojazdów trakcyjnych, na okoliczność którą zawnioskował dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty medycyny pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie domagał się jego oddalenia, powtarzając argumenty użyte w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 17 marca 2015r. oddalił odwołanie. Sąd ustalił, że J. B. urodził się w dniu (...) Ma ukończone 56 lat. W okresie od 21 lipca 1976r. do 31 grudnia 2001r. ubezpieczony zatrudniony był w (...) S.A. Dyrekcji Kolei Dojazdowych w Likwidacji W. – Sekcji (...) Kolei Dojazdowej K. na stanowiskach: rzemieślnik, młodszy maszynista pojazdu trakcyjnego, maszynista pojazdu trakcyjnego, starszy maszynista pojazdu trakcyjnego.

Stosunek pracy ustał w wyniku przyczyn leżących po stronie zakładu pracy.

W trakcie zatrudnienia u w/w pracodawcy, J. B. wykonywał pracę w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach:

- od 4 maja 1978r. do 31 grudnia 1984r. – młodszy maszynista pojazdu trakcyjnego,

- od 1 stycznia 1985r. do 30 listopada 1994r. – maszynista pojazdu trakcyjnego,

- od 1 grudnia 1994r. do 31 grudnia 2001r. – starszy maszynista pojazdu trakcyjnego.

J. B., przez okres ponad 15 lat, wykonywał pracę na stanowisku wymienionym w załączniku Nr 2, poz. 5 wykazu prac o szczególnym charakterze do ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych.

W okresie od 20 stycznia 2002r. do 31 grudnia 2013r. ubezpieczony był zatrudniony jako pracownik fizyczny (napelniacz butli gazowych, pracownik fizyczny, pracownik fizyczny napelnialni).

Po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych.

J. B. jest niezdolny do pracy jako maszynista pojazdów trakcyjnych od 30 listopada 2014r. Ubezpieczony udokumentował łącznie 38 lat, 9 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Sąd Okręgowy zważył na podstawie powyższych ustaleń uznał, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie. Przywołując treść art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2008r., Nr 237, poz.1656 z późn.zm.) Sąd podkreślił, że wymagany w art. 4 pkt 3 ustawy warunek osiągnięcia wieku wynoszącego dla mężczyzn 60 lat może zostać pominięty, jeśli ubezpieczony jednocześnie spełni warunki wynikające z art. 9 ustawy. Stosownie do treści art. 9, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

Pracownik wykonujący prace maszynistów pojazdów trakcyjnych wymienione w pkt 5 załącznika nr 2 do ustawy, który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7- tj. m.in. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3; nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli:

- 1) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 50 lat dla kobiet i co najmniej 55 lat dla mężczyzn;
- 2) ma okres pracy jako maszynista pojazdów trakcyjnych wymienionej w pkt 5 załącznika nr 2 do ustawy, wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) lekarz medycyny pracy wydał orzeczenie o niezdolności do wykonywania prac jako maszynista pojazdów trakcyjnych.

Wymagany w art. 4 pkt 6 ustawy okres wykonywania po dniu 31 grudnia 2008r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy może zostać pominięty, jeśli ubezpieczony jednocześnie spełni warunki wynikające z art. 49 w/w ustawy.

Stosownie do treści przepisu art. 49 ustawy, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12 tej ustawy – tj. m.in. osiągnęła wiek co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach (tj. w dniu 1 stycznia 2009r.), o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy.

Mając na uwadze powyższe przepisy, Sąd meriti zauważył, że ubezpieczony aby nabyć prawo do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 albo na podstawie art. 49 ustawy musi spełnić warunek ukończenia 60 roku życia, którego jednak nie spełnia, bowiem urodzony w dniu (...) ma ukończone dopiero 56 lat. Niemniej jednak wiek ubezpieczonego (ukończone 56 lat) nie jest przeszkodą do nabycia prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 9 ustawy. Zgodnie bowiem z powołaną normą, dla pracowników wykonujących prace maszynistów pojazdów trakcyjnych o której mowa w pkt 5 załącznika nr 2 do ustawy a którą ubezpieczony wykonywał, co stało się bezspornym w toku procesu stosuje się dodatkowo obniżony wiek emerytalny, wynoszący co najmniej 55 lat dla mężczyzn. Prócz jednak tego warunku, ubezpieczony musiałby spełnić wszystkie pozostałe przesłanki, m.in. legitymować się orzeczeniem lekarza medycyny pracy o niezdolności do wykonywania prac jako maszynista pojazdów trakcyjnych oraz po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywać pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 w/w ustawy (przynajmniej 1 dzień). Sąd zaakcentował, iż w toku procesu wykazane zostało, na podstawie opinii z dowodu biegłego specjalisty lekarza medycyny pracy, że istotnie ubezpieczony jest niezdolny do wykonywania prac jako maszynista pojazdów trakcyjnych. Opinia ta nie została zakwestionowana przez żadną ze stron, zaś w ocenie Sądu została wydana przez fachowy podmiot, który w sposób jasny, kategoriyczny i czytelny dla Sądu wyjaśnił, że z przyczyn laryngologicznych ubezpieczony pracy na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych świadczyć nie może. Bez znaczenia pozostaje przy tym data, od której stwierdzono niezdolność do pracy, gdyż zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury, orzeczenie lekarza medycyny pracy o niezdolności do pracy jako maszynisty pojazdów trakcyjnych stanowiące przesłankę prawa do emerytury pomostowej nie musi być wydane w czasie tego zatrudnienia. Wykładnia art. 9 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych prowadzi bowiem do wniosku, że nie zastrzega on warunku wydania orzeczenia o niezdolności do pracy w trakcie zatrudnienia na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych, tym samym nie ma żadnych podstaw prawnych do stwierdzenia, że uprawnienie do emerytury pomostowej uzależnione jest od takiej przestanki. Biorąc pod uwagę charakter pracy maszynisty pojazdów trakcyjnych nieistotne jest, kiedy niezdolność do pracy w takim charakterze zostanie stwierdzona, byle stosownym orzeczeniem lekarza medycyny pracy ubiegający się o świadczenie legitymował się w toku postępowania o emeryturę (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2012r., sygn. II UK 292/11, opubl. OSNP 2013/11/138).

Sąd meriti stwierdził, że ubezpieczony nie spełnia jednak przesłanki wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 w/w ustawy po dniu 31 grudnia 2008r., co sam oświadczył na rozprawie w dniu 17 marca 2015r. Od 2002r. wykonywał on bowiem wyłącznie prace pracownika fizycznego, na

stanowisku niesklasyfikowanym w załącznikach do w/w ustawy. Podsumowując powyższe uregulowania Sąd przyjął, że przesłanki nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisów o emeryturach pomostowych muszą być spełnione łącznie. Oznacza to, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych. W rozpoznawanej sprawie zostało wykazane, że ubezpieczony na dzień złożenia wniosku nie ukończył 60 lat (co wyklucza zastosowanie wobec niego art. 4 i art. 49 w zw. z art. 4 ustawy), jak też po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy (co wyklucza zastosowanie wobec niego art. 9 w zw. z art. 4 ustawy). W tej sytuacji Sąd stwierdził, że J. B. nie spełnił wszystkich przesłanek warunkujących prawo do przyznania mu emerytury pomostowej, w związku z czym odmowna decyzja organu rentowego była prawidłowa.

Wobec dokonanych powyżej ustaleń Sąd Okręgowy w Koszalinie na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pełnomocnik ubezpieczonego, zarzucając:

1) naruszenie prawa materialnego, to jest art. 4 w zw. z art. 9 w zw. z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (zwanej dalej ustawą) poprzez:

1. błędną interpretację art. 49 ustawy i uznanie, że do- uzyskania emerytury pomostowej) konieczne jest jednoczesne spełnienie warunków z art. 4 pkt 1-5 i 7 i z art. 9 ustawy, podczas gdy taka interpretacja prowadzi do kolizji wieku emerytalnego i rodzaju pracy w szczególnych warunkach, a nadto pomija istotne zapisy art. 9 ustawy

2. niewłaściwe zastosowanie i niezastosowanie art. 49 do stanu faktycznego sprawy i warunków spełnianych przez ubezpieczonego do uzyskania emerytury pomostowej,

2) naruszenie art. 207 § 6 k.p.c. w stopniu mającym wpływ na rozstrzygnięcie, to jest dopuszczenie spóźnionych twierdzeń organu rentowego, nieprzywołanych w decyzji odmownej, w odpowiedzi na odwołanie, ani w żadnym piśmie procesowym w sprawie i oparcie wyroku na tych twierdzeniach.

Powołując się na powyższe zarzuty apelujący wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej od stycznia 2014 r., a także zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania - kosztów zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotności minimalnej stawki za czynności racji prawnej,

2) zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania apelacyjnego.

W obszernym uzasadnieniu apelacji pełnomocnik ubezpieczonego wskazał na naruszenia prawa przez Sąd Okręgowy oraz przedstawił własną interpretację powołanych przepisów w sprawie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pełnomocnika ubezpieczonego okazała się bezzasadna.

Ponowna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a także zarzutów podniesionych w apelacji prowadzi zdaniem Sądu Apelacyjnego do wniosku, iż zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego jest prawidłowy. Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne ustalenia Sądu I instancji co do opisanego przezeń stanu faktycznego, jak również podziela ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sąd ten dokonał również trafnej interpretacji przepisów mających zastosowanie w niniejszej sprawie (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998r., I PKN 339/98, z 22 lutego 2010r., I UK 233/09).

Zgodnie z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do tego świadczenia z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. urodził się po 31 grudnia 1948 r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Tytułem wstępu Sąd Apelacyjny zauważa, iż cytowany powyżej art. 4 ustawy określa przesłanki nabycia prawa do emerytury pomostowej, które to prawo powstaje pod warunkiem łącznego spełnienia tych siedmiu przesłanek.

Należy podkreślić, że emerytura pomostowa jest świadczeniem stanowiącym element nowego systemu emerytalnego. Świadczy o tym m. in. fakt adresowania jej do pracowników urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. Konstrukcja ryzyka socjalnego stanowiącego przedmiot ochrony gwarantowanej przez to emeryturę pomostową odbiega jednak od koncepcji ryzyka starości przyjętej w systemie emerytalnym zdefiniowanej składki. Ponieważ w nowym systemie emerytalnym wiek emerytalny został ustalony dla wszystkich ubezpieczonych na tym samym poziomie, a prawo do emerytury z FUS nie zależy od osiągnięcia wymaganego okresu ubezpieczenia, przyjmuje się, że prawo do emerytury zostało w nim oparte na koncepcji ryzyka dożycia wieku emerytalnego. Nabycie prawa do emerytury pomostowej jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek odnoszących się do przebiegu ubezpieczenia oraz warunków dotyczących biologicznych i ekonomicznych skutków świadczenia pracy w szczególnych warunkach lub pracy o szczególnym charakterze oraz procesu starzenia się. W związku z tym należy przyjąć, że emerytura pomostowa jest świadczeniem zapewniającym ochronę przed ryzykiem zaprzestania pracy przed osiągnięciem wieku emerytalnego z powodu domniemanej niezdolności do pracy będącej konsekwencją wykonywania długiego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Sąd Apelacyjny, odnosząc się do zarzutów apelacyjnych naruszenia prawa materialnego stwierdza, iż okazały się nieuzasadnione. Jak wynika bowiem z prawidłowych ustaleń sądu meriti, ubezpieczony na dzień złożenia wniosku nie ukończył co najmniej 60 lat. Należy więc zaakcentować, że emerytura pomostowa jest świadczeniem adresowanym do osób objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, w którym obowiązuje zasada jednolitego wieku emerytalnego bez względu na warunki wykonywania pracy oraz jej charakter. Z tego też powodu art. 4 pkt 3 ustawy o e.p. uzależnia prawo do emerytury pomostowej od spełnienia przesłanki osiągnięcia wieku, a nie wieku emerytalnego. Rozróżnienie pomiędzy wiekiem uprawniającym do emerytury pomostowej a wiekiem emerytalnym jest obecne również w treści art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o e.p. Wiek uprawniający do emerytury pomostowej został określony zasadniczo na poziomie 55 lat dla kobiet i 60 dla mężczyzn. Zatem trafnie wskazał Sąd Okręgowy, że wymagany w art. 4 pkt 3 ustawy warunek osiągnięcia wieku wynoszącego dla mężczyzn 60 lat może zostać pominięty, jeżeli ubezpieczony jednocześnie spełni przesłanki wynikające z art. 9 ustawy. Dalej prawidłowo powołując się na treść art. 9 ustawy – Sąd podkreślił, że pracownik wykonujący prace maszynistów pojazdów trakcyjnych wymienione w pkt 5 załącznika nr 2 do ustawy, który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7, m.in. po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 – nabywa prawo do emerytury pomostowej, a którego to warunku (art. 4 pkt 6 ustawy) ubezpieczony nie spełnił, co sam poświadczył na rozprawie w dniu 17 marca 2015r., bowiem wykonywał prace na stanowisku nie sklasyfikowanym w załącznikach do w/w ustawy.

Skoro bezspornym jest w sprawie, że ubezpieczony nie spełnił warunku z art. 4 pkt 6 ustawy, to wbrew argumentacji apelującego – Sąd Okręgowy właściwie zastosował art. 49 ustawy, gdyż w rozpoznawanej sprawie wnioskodawca na dzień złożenia wniosku nie ukończył 60 lat (urodzony (...)). Rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego znajduje pełne potwierdzenie w orzecznictwie sądów, m. in.:

- wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 czerwca 2014r., III AUa 1894/13 o treści:

„Artykuł 4 pkt 3 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych jako warunek konieczny dla mężczyzn przewiduje ukończenie 60 lat życia. Warunek pracy po dniu 31 grudnia 2008r. został zastąpiony warunkiem ukończenia 60 lat życia. Nie jest uprawniona wykładnia tego przepisu w ten sposób, aby wykluczyć z warunków niezbędnych do nabycia emerytury dla osoby wymienionej w art 49, warunek wieku określony w art. 4 pkt 3, skoro wymaga się od ubezpieczonego spełniania warunków określonych w art. 4 pkt 1-5 i 7 i 5-12.”

- wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2013r., II UK 159/13 o treści:

„Możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych przewiduje natomiast art. 49 ustawy, według którego prawo to przysługuje osobie, która: 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3; 2) spełnia warunki określone w art 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12; 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2. okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Oznacza to, że art. 49 w miejsce warunku z art. 4 pkt 6 wprowadza wymaganie, aby zainteresowany spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009 r) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.”

- wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012r., II UK 164/11 o treści:

„1. Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle art. 4 i 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.), jest legitymowanie się wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze (w rozumieniu tej ustawy lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych, a więc po 1 stycznia 2009 r.

2. Osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o - szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych).”

Odnosząc się do zarzutu apelacyjnego naruszenia art. 207 § 6 k.p.c. poprzez dopuszczenie spóźnionych twierdzeń organu rentowego Sąd Apelacyjny zauważa, że w postępowaniu odrębnym w zakresie ubezpieczeń społecznych, Sąd obowiązany jest weryfikować wszystkie ustawowe przesłanki wymagane do ustalenia spornych świadczeń, a nie tylko wskazanych w decyzji organu rentowego (por. m. in.: wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2014r. I UK 49/14, z 11 grudnia 2013r. III UK 15/13, z 15 grudnia 2009r. II UK 138/09).

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny podziela stanowisko sądu meriti, że ubezpieczony nie spełnił wszystkich przesłanek warunkujących prawo do emerytury pomostowej, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd odwoławczy orzekł na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), przy czym Sąd rozstrzyga o kosztach w

każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Do celowych kosztów postępowania organu rentowego należy koszt ustanowienia zastępstwa procesowego w wysokości wynikającej z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, 1349 ze zm.) -§11 ust. 2 i § 12 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia.

SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak SSA Zofia Rybicka - Szkibiel